

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010791
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6719010791.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou v trestnej veci obžalovanej Y. M. a O. M. stíhaných podľa § 360 ods. 1 Tr. Zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2022 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná 1/
Y. M. O.. XX.XX.XXXX X. M., Z. V. Š. XXXX/XX, K., občianka SR

Obžalovaný 2/
O. M. O.. XX.XX.XXXX X. K., Z. V. P. B. XXX/X, K., občan SR

s ú v i n n í ,

že
dňa 24.07.2019 v čase o 21.30 h v priestoroch obytného domu F. XXX, Zvolen, okres Zvolen na chodbe pred bytom sa najprv Y.R. M. vyhrážala U. U., O.. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že si počkajú na jej syna a že im z rúk živý nevyjde a následne sa k jej hrozbám pripojil aj O. M., ktorý kričal, že si na jej syna počkajú a že živý im neodíde, čo vzhľadom na ich agresívne správanie sa vzbudilo u U. U., O.. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XXX, Zvolen obavu o život a zdravie svojho syna,

t e d a

- inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu

č í m s p á c h a l i

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Obžalovaná 1/ Y. M.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j, § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Obžalovaný 2/ O. M.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala pod č. 2Pv 307/19/6611-15 dňa 23.12.2019 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obžalovaných pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodenej, výsluchom svedkov a prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaná 1/ a obžalovaný 2/ na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a odmietli vo veci vypovedať.

Podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku čítal súd na hlavnom pojednávaní výpoveď obžalovanej 1/ z prípravného konania zo dňa 02.12.2019. Obžalovaná v prípravnom konaní uviedla, že sa v deň skutku dozvedela, že niekto zbil jej syna U.. Cestou do nemocnice videla X. M., ktorého pozná z videnia. Pýtala sa ho, či nevie čo sa stalo jej synovi, on si sadol k nej do auta išli do nemocnice. Keďže jej vnuk R. stále plakal požiadala syna O., aby ich odviezol domov na K. P.. Išiel s nimi aj X. M.. Keď vystúpili, X. M. sa vytratil ako prvý tým smerom kde býva jej vnuk R.. Jej dcéra P. M. bola vonku so psom, tak jej vysvetlila čo sa stalo a potom išli spolu do vchodu. Ostatní chlapi zostali vonku. Vo vchode sa už X. rozprával s poškodenou. Ona sa spýtala poškodenej, kde má syna, ale nemyslela konkrétneho, pretože X. M. jej naznačil, že asi niekto od týchto U. mohol zbiť jej syna. Poškodená jej uviedla, že Jožo nie je doma, že išiel von s Viktorom a že on musí vedieť kde je a čo spravil. Poškodenej začala vytykať, že čo je to za mater, keď nevie, kde je jej sopliak. Poškodenú to nahnevalo a začala jej nadávať, vykrikovať. Zdalo sa jej, že má vypité, lebo bola agresívna. Na chodbe bola ona, jej dcéra P., poškodená, jej otec, X. M. a vnučka, ktorá išla zobrať malého R., ale tá potom išla dnu. X. M. pred hádkou odišiel. Ďalej obžalovaná uviedla, že si vzájomne nadávali a keď videla, že s poškodenou nie je reč, tak mávla rukou a išla s dcérou P. M. von. Pridali sa k chlapcom čo sedeli na lavičkách vonku, kde sedel L., O. R. P.. Potom začala poškodená na nich z okna vykrikovať, nadávala, ale ona si ju nevšímala. Hneď prišli policajti a zadržali ich.

Podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku čítal súd na hlavnom pojednávaní výpoveď obžalovaného 2/ z prípravného konania zo dňa 02.12.2019. Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že v deň skutku sa od sestry dozvedel, že je niečo s bratom. Nasadol do auta s P. T. a z V. išiel k železničnej stanici, kde stretol mamu, sestru Y. M. a jej priateľa L. M.. Potom išli do nemocnice, cestou stretli X. M., zastavili pri ňom, obžalovaná 1/ sa s ním chvíľu rozprávala a potom nastúpil aj on do auta. Z nemocnice išli odvieť bratovho syna R. domov na F. H.. V aute bol on, mama, malý R., P. T., L. M. R. X. M.. Na mieste všetci z auta vystúpili, jeho sestra P. M. akurát venčila psa. On, P. T. R. L. M. si išli na lavičky vedľa vchodu zapáliť. Aleš a mama so sestrou P. M. išli dnu do vchodu. Čo sa dialo s X. M. nevie uviesť, nebolo to pre neho podstatné. Ešte si vypýtal od netere cez okno vodu. Asi po 5-10 minútach vyšla z vchodu mama s P. M.. V tom čase kričala z prvého poschodia nejaká žena, pričom nevie na koho kričala ani či kričala predtým alebo potom ako z vchodu vyšla mama s P. M.Á.. Potom ich zobrali policajti. Obžalovaný ďalej

uviedol, že na chodbe bytovky ani v bytovke nebol, poškodenú v tú noc ani nestretol, nevie kto to je. On ani žiadne vyhrážky nepočul z chodby von.

Svedkyňa - poškodená U. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že večer ležala už v posteli a otvorili sa jej dvere na byte, pričom ona necháva kľúče zvonka kvôli rodičom, aby mohli prísť. Vošiel dnu jej neznámy chlapec, začal zatvárať a zamykať tieto dvere zvnútra a uviedol jej, že L. chcú zbiť. Ako tieto dvere zavrel počula buchot na dvere a niekto jej búchal pästou na vchodové dvere. Keď otvorila, bola tam obžalovaná Y. M. a nejaký traja chlapani, ktorých nepoznala. Boli tam aj nejaké ženy, jedna z nich bola pani, ktorá býva pod ňou aj so psom a tiež malé deti. Obžalovaná jej uvádzala, že ublížili jej synovi a aby im vydala Joja. Na to im povedala, že nie je doma, že sa môžu ísť pozrieť, ale oni nešli dnu. Tiež kričali, že si na syna počkajú a z rúk im živý nevyjde. Na tento krik vyšiel na chodbu I. U., jej otec, sestra Y. U. st. a neter Y. U. ml., ktorí bývajú v byte oproti nej. Keď sestra povedala, že zavolá políciu, vtedy sa zvrtili a odišli pred vchod. Na ďalšie otázky uviedla, že nevie kto kričal slová, že si ho počkajú a rúk im živý nevyjde, lebo tam bol zhon, bola roztrasená, ani nevedela čo sa deje. Keď tieto slová povedali, nemohla sa z toho spamätať, roztriasla sa, lebo toto sa jej ešte nestalo. Pred skutkom sa s obžalovanou nepoznali, ani sa nezdravili, po skutku s ňou nemá problém, vie ju pochopiť, že mala strach o svojho syna, ale mohli si to aj inak vysvetliť. Počas incidentu ona nekričala, chcela, aby sa to ukludnilo a aby jej vysvetlili, čo sa stalo. Ďalej uviedla, že obžalovaný 2/ stál pred dverami s prekriženými rukami a vtedy nič nehovoril, ale ako vychádzal von, tak nevie či on alebo niekto iný kričal tieto slová. Vedela by to možno uviesť jej sestra, lebo tá ho lepšie videla.

Svedkyňa P. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaná 1/ je jej matka a obžalovaný 2/ je jej brat. Na chodbe v čase skutku boli prítomní jej mama, ona, poškodená pani U. a taký starší pán, zrejme otec poškodenej. V ten deň mama išla zaniest' malého R. domov k bratovej dcére Y., to je na prízemí. Malého R. zaniestli a potom vyšli von k lavičkám, kde fajčili. Tam bola ona, O. M., L. M. R. P. T. a tiež obžalovaná Y. M.. Na chodbe videla poškodenú, ale neprechádzali priamo popred ich byt. Keď odchádzali z chodby, počuli krik poškodenej, kedy hnusne kričala „zaštatá p... balkánska“ a toto kričala na obžalovanú 1/. Obžalovaná poškodenej kričala „ty si“ čím jej odpovedala na jej nadávky a obžalovaný 2/ tam vtedy nebol, bol vonku. Nepočula, že by sa obžalovaná 1/ alebo obžalovaný 2/ vyhrážal poškodenej ako je uvedené v obžalobe.

Svedkyňa Y. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaná je jej starká. V ten deň strážila brata U. M. aj so strýkom D. M.. Bývajú na prízemí a strýko O. M. - obž. 2/ ju požiadal o vodu, aby mu ju podala cez okno. Potom prišli k jej dverám starká, teta P. M., pán U. st. a taká pani, ktorej meno nevie. X. M. tam bol, potom zmizol, už si na to presne nespomína. Medzi starkou a tou neznámou pani vznikol konflikt, tá pani začala nadávať na starkú hnusné nadávky ako napr. „kurva balkánska“. Starká tieto nadávky vracala späť a tiež hovorila tej pani, že ako si to mohol jej syn dovoliť. Tá pani stále hovorila, že „L. to neurobil a vy ste hrozní ľudia“. Teta potom zobrala starkú preč a R. jej dala dnu, aby ho strážila. Potom už zostala dnu v byte. Ďalej uviedla, že obžalovaná 1/ sa poškodenej nevyhrážala. Obžalovanému 2/ podala vodu cez okno, v bytovom dome nebol, ona ho videla len vonku. Nepočula obžalovaného 2/ vyhrážať sa poškodenej.

Svedok D. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaná 1/ je jeho matka a obžalovaný 2/ je jeho brat. V deň skutku bol doma s Y. M., je to jeho neter a počuli ako niekto kričí zvonku „U., U.“, lebo tak volajú Y. ml. Bol to O., ktorý chcel, aby mu nabrala vodu. Aj sa s ním rozprával, obžalovaný mu hovoril, že má dávať pozor na deti, že doniesol R. a rozprávali sa ako je na tom brat, ktorý bol v nemocnici. Asi po cca 10-15 minútach mu Y. doniesla vodu. Po celý čas bol v byte a rozprával sa s O. cez okno, pričom on stál pod oknom mimo bytovky. Na chodbe nebol, ani nič nepočul. Obžalovaného 2/ do bytovky nevidel ísť.

Svedkyňa Y. U., ml. na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená je jej teta. Pred skutkom nepoznala obžalovanú 1/, ani obžalovaného 2/. V deň skutku pozerala s mamou televízor a počuli krik z chodby, keď mama vyšla a vrátila sa s tým, že na chodbe je plno cudzích ľudí, ktorí kričali. Majú s poškodenu byty oproti sebe. Poškodená bola vystrašená a chcela vedieť, prečo prišli, ale oni len kričali a nedalo sa im rozumieť. Nakoniec vyrozumela, že mal jej bratranec ublížiť synovi obžalovanej 1/. Počula ako obžalovaný 2/ O. M., kričal, že si ho nájdu a zabijú. Bol veľmi rozčúlený. Keď to starký počul, kázal tete, aby zavolala políciu. Na to ešte obžalovaná 1/ povedala „volajte si políciu koľko chcete, tá Vám nepomôže“. Potom odišli vonka a prišla polícia. Na chodbe evidovala tri ženy, pričom jedna bola so psom,

traja chlapi a niekoľko malých detí tam pobehovalo. Obžalovaná 1/ vulgárne nadávala a tiež kričala, že si ho nájdu a zabijú. Teta bola po celý čas veľmi vystrašená a v šoku, nijako na prednesené slová nereagovala, bola ticho.

Svedkyňa Y. U., st. na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená je jej sestra. V deň skutku pozerala s dcérou TV, bol krik na chodbe a keď vyšli, tak pred sestrinými dverami bolo plno ľudí. Bola tam prítomná obžalovaná 1/ a dvaja chlapi, ktorí boli tesne pred dverami sestrinho bytu, pričom jeden z nich bol O. M. - obž. 2/ a títo si vyžadovali sestrinho syna. Ostatné mená ľudí, ktorí tam boli, nevie uviesť, predtým ich nepoznala. Aj obžalovanú 1/ a obžalovaného 2/ vtedy videla prvýkrát. Sestra bola v šoku ani nevedela, čo sa deje. O. M. vykrikoval, že keď chytí L., že mu nevyjde z rúk živý a na to jej následne otec kázal volať políciu. Kričali tam viacerí, ale tieto slová jej utkveli v pamäti. Potom išli pred vchod a oni čakali na políciu. Obžalovaná 1/ vyčítala sestre, že ako ho vychovala. O. M. povedal, že ho zabije a obžalovaná tiež. Na rozpory s výpoveďou z prípravného konania uviedla, že ak aj v prípravnom konaní neuvádzala, že aj obžalovaná 1/ sa vyhrážala poškodenej, bolo to preto, lebo sa jej nepýtali, pýtali sa jej na políciu na tých chlapcov, čo stáli tesne pri dverách, ale je pravdou, že aj obžalovaná 1/ kričala, že ho zabije. Poškodená na vyhrážky reagovala tak, že sa stále pýtala čo sa deje, aby jej to vysvetlili. Nevie čo presne uvádzali ostatné osoby, ktoré tam boli prítomné, bol tam veľký krik, zapamätala si hlavne to, čo uvádzala obžalovaná a ten potetovaný muž. Presne vie čo uvádzali obžalovaní, keďže stála presne pri nich. Dcéra stále pri nej a otec za ňou.

Svedok L. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaných pozná. Bol v čase skutku vonku pred bytovkou, s O. M. R. P. T.. Mohli tam byť takých 10-15 minút na lavičkách. Potom vyšla obžalovaná 1/ s P. M. von, zapálili si cigaretu. Prišli policajti a zobrali ich, ani nevedel prečo. Nepočul žiadne vyhrážky, ani vtedy keď sa obžalovaná nachádzala v bytovke. Obžalovaný 2/ do bytovky nevstúpil, bol celý čas s ním vonku. Nepočul, že by sa niekomu vyhrážal, nemal sa ani komu.

Podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku súd čítal zápisnicu o výpovedi svedka I. U. zo dňa 11.12.2019 (čl. 91-92), v ktorej uviedol, že v deň skutku bol doma a počul zvonku krik. Otvoril dvere a videl pri dcériných dverách hŕf ľudí. Boli to traja chlapi, tri ženy a deti. Mali tam aj psa. Keď sa priblížil k dcériným dverám, tak cúvli dozadu. Vyblakovali, že chytíme ho, nájdem ho, zabijeme ho, pričom nespomínali koho, ale išli za synovcom L.. Toto vykrikovali muži aj ženy zo skupiny. Nato povedal dcére, aby zavolala políciu. Ešte mali nejaké poznámky v zmysle, že neverili, že príde polícia. Potom vyšli na dvor a asi o päť minút tam bola polícia, čo videl cez okno, tieto osoby tam boli na lavičkách. Boli to traja chlapi vo veku okolo 18 rokov, dvaja chudší a ten potetovaný vyzeral byť starší, okolo 25 rokov a bol postavou zavalitejší a menší od tých dvoch. Ten jeden bol potetovaný na rukách. Zo žien najviac vykrikovala žena okolo 150 cm, vo veku asi 35, 40 rokov. Tá so psom bola jej dcéra, bola mladšia. To, že to bola jej dcéra usudzuje z toho, že boli blízko seba a ona tam býva, čo sa dozvedel od dcér po incidente. Táto dcéra so psom chytila pod krk X. pri tomto incidente a povedala mu, že to si ty narobil a to bolo po vyhrážaní alebo medzitým. Na tejto chodbe bola aj jeho dcéra Y. U. a vnučka Y. U., ktoré vyšli na chodbu ešte pred ním.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 88 ods. 4 Tr. poriadku súd čítal na hlavnom pojednávaní svedeckú výpoveď P. T. (čl. 256-258), kde uviedol, že si spomína, že v deň skutku fajčili pred vchodom na lavičke, on, O. M. R. L. M.. On ešte odbehol na WC do takého parku do lesíka a keď sa vrátil tak asi o 5 min. prišli policajti, ktorí ich zobrali na OO PZ. Ešte si spomína, že O. si bral vodu z okna, podávala mu ju U., t.j. P. M., asi jeho sestra. Počas celého incidentu sa obžalovaný 2/ nachádzal asi jeden meter od nich, keď fajčili vonku na lavičke. Potom na pár minút odbehol na WC. Keď sa vrátil bol obžalovaný 2/ pred bytovkou. Nepočul, že by sa obžalovaná 1/ alebo obžalovaný 2/ niekomu slovne alebo akýmkoľvek spôsobom vyhrážali. Obžalovanú 1/ videl ísť do vnútra do bytovky s P. M..

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku čítala sa svedecká výpoveď X. M. (čl. 71, 80-81) zo dňa 26.09.2019, v ktorej uviedol, že v deň skutku čakal o 21:05 hod. na strýka, ktorý ho mal zobrať do roboty. Čakal ho na parkovisku neďaleko Európy. Následne prechádzali okolo na aute O. M. a jeho kamaráti, zastavili pri ňom, vystúpili z auta a zobrali ho do neho. Išli na Podborovú a stade do nemocnice. Potom išli na Zlatý potok, kde býva L. U.. V aute bol on, O. M., jeho mama a jeho dvaja kamaráti. Ešte v aute mu povedali, že má zavolať L. U. z jeho domu, pretože si mysleli, že je doma. Cestou mu povedali, že ho má zobrať za kríky a tam ho zbijú. Keď vystúpili z auta, povedal im, že nech počkajú dole nižšie, lebo že keď ich L. uvidí, tak nepôjde vonka. On išiel dnu, otvoril dvere u L., vytiahol kľúč zvonka dverí a

zavrel. Mama L. U. ho nespoznala, tak ho vyhadzovala von. On jej povedal, že prišli zbiť L.. V rýchlosti jej povedal, že ako sa to stalo a keď jej toto hovoril, tak prišiel na chodbu O. a jeho kamaráti. O. mama sa pýtala, že kde je L. U. a vyhrážala sa, že ho zbijú a že ho aj zabijú, pričom toto hovorila O. mama mame L. U.. Na chodbe boli už aj ďalší susedia, bol tam L. starký, L. sestra. Potom L. mama volala policajtov. Vo výpovedi zo dňa 05.12.2019 uviedol, že keď sa obžalovaní rozprávali s mamou L. U., tak sa jej vyhrážali, že keď L. príde, tak ho zbijú a že ho zabijú. Na ďalšie otázky uviedol, že to myslel tak, že O. M. sa vyhrážal, že ho zbije a jeho mama, že ho zabije. Ich vyhrážky bral vážne, keď bol s nimi v aute, tak sa bál. Aj keď sa vyhrážali L. mame, tak to bral vážne.

Podľa § 269 sa čítali listinné dôkazy a to : fotoalbumy z rekognície (čl. 104-109), odpis RT (čl. 117-134, 143-146, 260, 261), úradný záznam (čl. 135, 137).

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Toto ustanovenie poskytuje ochranu jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmysel (§ 15).

Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu obžalovaných, poškodenej, svedkov a listinných dôkazov vyplynuli nasledovné skutkové a právne závery. Obžalovaní spáchanie skutku od počiatku popierali. Obžalovaná 1/ vo svojej výpovedi uviedla, že sa síce rozprávala s poškodenou, pýtala sa jej kde má syna, ale nemyslela konkrétneho. Na chodbe bola ona, jej dcéra P., poškodená, jej otec, X. M. a vnučka, ktorá išla zobrať malého R., ale tá potom išla dnu. Pripustila, že si vzájomne s poškodenou nadávali a keď videla, že s poškodenou nie je reč, tak išla von, kde sedel L., O. R. P.. Potom začala poškodená na nich z okna vykrikovať a nadávať. Obžalovaný vo výpovedi tiež spáchanie skutku poprel, rovnako poprel, že by bol vôbec prišiel do kontaktu s poškodenou. Uviedol, že celý čas bol vonku pred bytovkou. Na lavičkách vedľa vchodu fajčili. Mama so sestrou P. M. išli dnu do vchodu. Asi po 5-10 minútach vyšla z vchodu mama s P. M.. V tom čase kričala z prvého poschodia nejaká žena, pričom nevie na koho kričala ani či kričala predtým alebo potom ako z vchodu vyšla mama s P. M..

Obrana obžalovaných však bola vyvrátená výpoveďou poškodenej U. U., ktorá uviedla, že večer v deň skutku vošiel dnu pre ňu neznámy chlapec, začal zatvárať a zamykať tieto dvere zvnútra a uviedol jej, že Joja chce zbiť. Keď otvorila dvere, bola tam obžalovaná Y. M. a nejaký traja chlapci, ktorých nepoznala. Boli tam aj nejaké ženy, jedna z nich bola pani, ktorá býva pod ňou aj so psom a tiež malé deti. Títo kričali, že si na syna počkajú a z rúk im živý nevyjde. Na tento krik vyšiel na chodbu I. U., jej otec, sestra Y. U. st. a neter Y. U. ml., ktorí bývajú v byte oproti nej. Poškodená nevedela presne uviesť kto kričal slová, že si ho počkajú a rúk im živý nevyjde, lebo tam bol zhon, bola roztrasená, ani nevedela čo sa deje. Vypovedala však, že keď tieto slová povedali, nemohla sa z toho spamätať, roztriasla sa, lebo toto sa jej ešte nestalo. Výpoveď poškodenej súd považoval za dôveryhodnú, nakoľko bola spontánna, konzistentná, bez rozporov s jej výpoveďou z prípravného konania. Výpoveď poškodenej bola navyše podporená výpoveďami svedkov - Y. U., ml., ktorá uviedla, že v deň skutku počula krik z chodby, bol tam hŕf ľudí pred dverami poškodenej. Poškodená bola vystrašená a chcela vedieť, prečo prišli, ale oni len kričali a nedalo sa im rozumieť. Svedkyňa tiež vypovedala, že počula ako obžalovaný 2/ O. M., kričal, že si ho nájdu a zabijú. Obžalovaná 1/ vulgárne nadávala a tiež kričala, že si ho nájdu a zabijú. Poškodená bola po celý čas veľmi vystrašená a v šoku, nijako na prednesené slová nereagovala, bola ticho. Rovnako svedkyňa Y. U., st. potvrdila, že v deň skutku pozerala s dcérou TV, počuli krik na chodbe a keď vyšli, tak pred sestrinými dverami bolo plno ľudí. Bola tam prítomná obžalovaná 1/ a dvaja chlapci, ktorí boli tesne pred dverami sestrinho bytu, pričom jeden z nich bol obžalovaný 2/ a títo si vyžadovali sestrinho syna. Poškodená bola v šoku ani nevedela, čo sa deje. O. M. vykrikoval, že keď chytí L., že mu nevyjde z rúk živý. Aj obžalovaná 1/ kričala, že ho zabije. Poškodená na vyhrážky reagovala tak, že sa stále pýtala čo sa deje, aby jej to vysvetlili. V rovnakých intenciách vypovedal aj svedok I. U., ktorý uviedol, že v deň skutku bol doma a počul zvonku krik. Otvoril dvere a videl pri dcériných dverách hŕf ľudí. Boli to traja chlapci, tri ženy a deti. Mali tam aj psa. Vykrikovali, že ho chytia a zabijú. Popísal aj ľudí, ktorých videl pred dverami poškodenej.

S výpoveďou Y. U. st. a Y. U., ml. súvisí aj vykonaná rekognícia (čl. 104-109 spisu), vykonaná dňa 30.09.2019, kde obe svedkyne ako osobu, ktorá sa vyhrážala poškodenej označili obžalovaného 2/ - O. M..

Priebeh skutku ako ho popísala poškodená, svedkyne Y. U., F., Y. U., ml. a svedok I. U. potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok X. M., ktorý popísal udalosti predchádzajúce skutku a ku skutku uviedol, že na chodbe pred bytom poškodenej boli O. M. a jeho kamaráti. Obžalovaná 1/ sa vyhrážala, že syna poškodenej zabijú a O. M. sa vyhrážal, že ho zbije. Tiež vypovedal, že ich vyhrážky bral vážne, keď bol s nimi v aute, tak sa bál. Aj keď sa vyhrážali L. mame, tak to bral vážne.

Súd neuveril výpovediam svedkov L. M. a P. T., ktorí vypovedali, že v deň skutku fajčili pred vchodom na lavičke s obžalovaným 2/ O. M.. Obaja títo svedkovia vypovedali, že obžalovaného 2/ nevideli vstúpiť do bytovky, ani neboli svedkami nijakého vyhrážania z jeho strany. Výpovede svedkov L. M. a P. T. nepovažoval za dôveryhodné, pretože obaja svedkovia sú aj spolu s obžalovaným O. M. obžalovaní vo veci zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno d Trestného zákona vo vzťahu k poškodenému X. M., ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 2T/88/2021 (t.č. právoplatne neskončené), pričom sa jedná o skutok časovo tesne predchádzajúci skutku v tejto veci a aj vecne s ním súvisiaci, keď odlišnou výpoveďou (keď by pripustili, že sa nachádzali priamo na mieste skutku v bytovke aj s obžalovaným 2/) by si títo svedkovia mohli sami spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania aj v tejto veci. Navyše svedok L. M. bol v konaní sp. zn. 2T/88/2021 uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno d Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky, s podmieneným odkladom s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby vo výmere tri roky. Zároveň mu bola uložená povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenému X. M.. Vo vzťahu k L. M. ako obvinenému v danom konaní je trestný rozkaz právoplatný.

Svedkyňa P. M. R. Y. M. pripustili, že medzi obžalovanou 1/ a poškodenou vznikol verbálny konflikt, kde si vzájomne nadávali. Popreli však, že by sa obžalovaná 1/ poškodenej vyhrážala. Rovnako popreli, aj spolu so svedkom D. M., že by obžalovaného 2/ videli dnu v bytovke. Y. M. a D. M. vypovedali, že podávali obžalovanému 2/ vodu cez okno a rozprávali sa s ním. Vo vzťahu k týmto výpovediam je potrebné uviesť, že sa v osobách svedkov jedná o blízkych rodinných príslušníkov obžalovaných, pričom ich výpoveď súd v časti vyhodnotil ako dôveryhodnú, keď vypovedali, že sa obžalovaný 2/ nachádzal pred bytovkou a s týmto sa aj rozprávali. Táto časť skutkového deja sa však mohla odohrávať až následne potom ako obaja obžalovaní vyšli z bytovky von a potom až do príchodu polície fajčili na lavičkách pred bytovkou, keďže o tejto časti skutkového deja zhodne vypovedali všetci vo veci vypočutí svedkovia. Avšak samotná skutočnosť, že sa s obžalovaným 2/ rozprávali cez okno a tento stál vonku nevyklucuje to, že niekoľko minút predtým sa mohol nachádzať v bytovke pred bytom poškodenej a následne vyjsť pred bytovku. Vzhľadom k tomu, že byt poškodenej je na prvom poschodí a byt dcéry obžalovanej sa nachádza na prízemí bytového domu, toto premiestnenie by trvalo doslova len zopár minút.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že obžalovaná 1/ a obžalovaný 2/ svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona. Ich vyhrážky boli svojím obsahom ako aj spôsobom ich prednesenia (za prítomnosti viacerých osôb, ktoré sa s krikom a hnevom dožadovali vydania syna poškodenej, ktorého chceli „zbiť a zabiť“) spôsobilé vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu o život a zdravie jej syna, pričom sama poškodená uviedla, že bola z toho roztrasená a nevedela sa z toho spamätať, pretože sa jej to ešte nikdy nestalo.

Čo sa týka osoby obžalovanej 1/, nemá žiadny záznam v evidencii priestupkov MV SR. V odpise registra trestov má jeden záznam. Hľadá sa na ňu akoby nebola odsúdená.

Obžalovaný 2/ má 31 záznamov v evidencii priestupkov, z toho jeden priestupok proti majetku a ostatné záznamy sa týkajú priestupkov proti majetku. V registri trestov nemá žiadny záznam.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadáčujúce a prítlačujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest

musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Taktiež prihliadal na zásadu podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že v prospech obžalovanej je jedna poľahčujúca okolnosť a to, že viedla pred spáchaním skutku riadny život, nakoľko nemá žiadny záznam v evidencii priestupkov. Má jeden záznam v odpise registra trestov, osvedčila sa 28.09.2010, t.j. 9 rokov pred spáchaním skutku. Nepriťažovalo jej nič. Za prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností súd ukladal obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a to aj s prihliadnutím k okolnostiam daného prípadu. Obžalovanému 2/ pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ukladal trest vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Takto uložený trest považoval za zákonný, spravodlivý a primeraný okolnostiam daného skutku ako aj osobám obžalovaných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.